

Sv. Augustin: O smrti

Autor Administrator

...san i buđenje svega i smrti; to je događanje svakoga dana i mi u snu vidimo sliku smrti, a u buđenju sliku uskrsnuća. Od onoga trenutka se događa svakoga dana vjerujte u ono što će se dogoditi jedanput. Kako li se na drveću opada i drveće opet prolista? Kamo odlazi kad opadne; odakle dolazi kad opet prolista? Da li se to dogodilo sada prvi put? Ne, dogodilo se to i prošle godine. Godina, dakle, odlazi i vraća se, a ljudi, stvoreni po obliju Božjem – kad otiđu, zar se ne mogu nikad vratiti...?

Čovjek sastavlja oporuku prije smrti; on se brine o onome što ostavlja za sobom, a ne brine se o sebi. Vaša djeca imati sve, a vi ništa. Vaš duh misli kako da olakša put onima koji dolaze poslije vas, a ne mislite o putu kojim sami idete. Ljudi misle o smrti tek kada vide kako mrtvacu nose na groblje. Onda kažu: »Ah, to je taj i taj. Još uvijek je bio među nama. Nema ni sedmica dana kako sam ga vidio, govorio mi je o toj i toj stvari. Kako je to obnovato; kako je čovjek i tavan ovdje, na Zemlji!«

To ljudi obično govore dok još plaču za mrtvim, dok mu još pripremaju grob. Ali kad ga pokopaju, nestane i svih tih misli. Ljudi se opet bave svojim poslovima, i nasljednik zaboravlja onoga koga je ispratio do groba i računa koliko vrijedi naslijeđe. I on mora umrijeti, ali gledajte kako i dalje čini prijevare, otmice, pronevjere radi vlastitoga zadovoljstva, koje još žive dok čovjek uživa i, to je najgore, ljudi u grobu nalaze potvrdu za pokop: "Jedimo i pijmo jer ćemo sutra umrijeti!"

Misao o besmrtnosti pojavljuje se da ublaži melankolični izgled groba. Sv. Pavao naziva mrtve onima koji spavaju, kako bi objavio buđenje, tj. uskrsnuće.

Ponekad čujemo kako one koji vjeruju u besmrtnost nazivaju luđacima. ko se, kažu, vratio iz mrtvih? Tko nam je došao u donjem svijetu?. Jesam li ikad čuo glas svoje braće, svoga djeda, svojih predaka?... Bijedni kakvi jeste, vi biste povjerovali kad bi vam otac ustao iz groba, a ne vjerujete ni poslije uskrsnuća Gospodnjega. A to bi vaš otac učinio kad bi nakratko ustao iz groba i došao vam da se opet vrati u smrt?

Pogledajte koliko je veći onaj koji je ovdje. Pogledajte s kolikom je snagom Krist ustao, jer "on i ne umire, smrt i nema vlasti nad njim". Učenicima i vjernicima vidje ga i opipa, njihova je vjera tako utvrđena da bi je mogli zatim pre-dati ljudima. Ako nas smatrate varalicama, upitajte cijeli svijet; svuda kršćanstvo daje život svijetu; oni koji još nisu povjerovali u Isusa Krista nisu hrabri napasti istinu o uskrsnuću. Postoji za to svjedočanstvo na nebu, svjedočanstvo na zemlji, svjedočanstvo anđela, svjedočanstvo pakla; nema nijednoga glasa koji ne kaže da je Isus Krist ustao iz groba.

Netko tko vam je drag prestao je živjeti, vi i ne čujete njegov glas, on i ne sudjeluje u radosti živih i vi, vi plačete. Plačete li i za sjemenom koje ste posijali u zemlji? Ako bi tko god, ne znajući, gledao očima punim suza zemlju koja pokriva sjeme, vi, bolje upućeni od njega, zar ne biste žalili njegovu neznanje; ne biste li mu rekli: "Ne uznemiruj se, ono što se posadi i nije u žitnici, ne može ga uzeti, ali pričekaj koji dan i ovo polje, koje ti sada izgleda tako pusto, pokrit će obilata žetva i ispunit će ti se srce radošću kad ga ugledaš, kao što je u nas srce ispunjeno radošću, nadom, zato što mi već znamo da će se to dogoditi."

Ali žetve budu svake godine, a žetva, èovjeèanstva bit æe samo jedanput i to na kraju; zato vam je ne možemo pokazati. Ali vama je dano jedno, glavno zrno za primjer. Gospod je, govoreæi o vlastitoj smrti, rekao: „... ako pšenièno zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik rod.“ (Iv 12,24). To je primjer jednoga jedinog zrna, ali je toliko veliki da zbog toga svi trebaju imati vjeru.

Usto, svako stvorenje, ako bismo samo pažljivo promatrali, govori nam o uskrsenju; i ovi svakodnevni primjeri tre-bali bi nas uputiti kako da doznamo što æe Bog uèiniti i s ljudskim rodom. Uskrsnuæe mrtvih dogodit æe se samo jedanput, ali san i buðenje svega što diše dogaða se svakoga dana i mi u snu vidimo sliku smrti, a u buðenju sliku uskrsnuæa. Od onoga što se dogaða svakoga dana vjerujte u ono što æe se dogoditi jedanput. Kako lišæe na drveæu opada i drveæe opet prolista? Kamo odlazi kad opadne; odakle dolazi kad opet prolista? Pogledajte zimu: sve je drveæe bez soka i izgleda kao mrtvo, ali doðe proljeæe, i ono se odjene lišæem. Da li se to dogodilo sada prvi put? Ne, dogodilo se to i prošle godine. Godina, dakle, odlazi i vraæa se, a ljudi, stvoreni po obièaju Božjem – kad otiðu, zar se neæe nikad vratiti?

Sveti Augustin, V. st.